

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egyes évre 3 forint. Fél évre 2 forint 50 krajczár. Negyed évre 1 forint 25 krajczár.

Egyes szám ára: 10 krajczár.

Előfizetési csupán a kiadóhivatalban lehet B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére a Nyílt-térre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések

Árszabály szerint számíttatnak. — Nagyobb és többzetű hirdetések jutányosan eszközöltetnek.

Bélyeg minden egyes beiktatásnál külön 30 kr.

Nyitár petít sora: 20 kr.

B-Gyarmat 1896. november 12.

A képviselő választások lezajlása után már mindenki tiszta képet alkothat magának az ország itélete felől. Az ítélet a szabadelvű pártira nagy győzelem, a nemzeti és az Ugron-pártira orriási veszteség.

Ez az ítélet nyílt kijelentése annak, hogy az ország őszinte s a bekövet, a renddel és a mérséklettel párosult politikát akar s e politikát a szabadelvű pártban keresi és találja meg. Az ország kimondotta, hogy az államélet vezetését és kormányzatát nem bizza a szenvedélyre, nem dobja oda a meddő czi-vakodásnak, hanem megköveteli, hogy annak vezetése és kormányzata a haladás, a szabadelvű eszmék s a rend és törvényesség keretében történjen.

Az új parlament tehát teljesen megnyugtató képet fog mutatni. Lesz azonban mégis valami, a mi e képre zavarólag fog hatni; s ez az, hogy a néppárt a multhoz képest számban megnövekedve és megerősödve került a parlamentbe.

Ösmeretes az az óriási erőfeszítés, melyet e párt a választások megkezdése előtt jóval s azok alatt kifejtett. A nagy zaj, lármá után indulva azt bízta volna mindenki, hogy a választások nagy sikerrel fognak végződni e pártira nézve. Az eredmény azonban nem felel meg a hozzáfűzött kíváncsiaknak, a mi — mondjuk ki mindjárt — a választók politikai érettségére vall s becsületükre válik.

Mondjuk ki azonban mindjárt azt is, hogy mi azt a néhány embert, a kik e párt híveiként képviselőül megválasztattak, sem látjuk ott a parlamentben szívesen, sőt annak életére egyenesen veszedelmesnek tartjuk.

E pártnak bölcsője a reakcióban ringott; a bölcsőben fekvő gyermek közszabadság, haladás ellenes tejet szopott, s ereiben a szabadelvűség termékenyítő eszméi ellen irányuló gyűlöletnek lobogó tüze lángol. Egyet azonban meg kell neki adni s ez az, hogy disszociációs munkáját meglepő ügyességgel végzi. Nagyhangú jelszavakkal lép fel, hogy a gyöngébbeket megtévesztse. Már a címe is olyan s pártközönsége: „Alkotmány.”

Címe után azt kellene hinnünk, hogy benne egy oly párttal van dolgunk, mely minden erejével a nép javára s ezzel a közjóért megteremtésére törekszik. Cím és lényeg között sohasem volt ellentét oly kiváló, mint e pártnál. Meg kell nézni: kik a vezetői, kik a mozgatói, kik a tagjai s azonnal tisztába vagyunk vele. Reactionalis, ultramontan elvek, hazafiatsággal telített mágnások s

tanjénfustbe burkolódzó kaplanok még sohasem mozdították elő a népnek javát és boldogságát, hanem annak éppen ellenkezőjét. A történetet meghamisítani nem lehet; annak lapjai pedig arra tanítanak, hogy az ország népe akkor volt a legboldogtalanabb, a legelnyomottabb, s legszörvén minden jognélkül való, mikor ez ország a fent említett áramlatok súlya alatt nyögött, mikor a haladásnak és a felvilágosodottságnak ama halálos ellenségei uralkodtak. De e lapok megtanítanak arra is, hogy a jogegyenlőség, a vallás és a lelkiismereti szabadság éltető elveit s ez elvek áldásos következményeit és azok révén létesített intézményeket nem az efféle áramlatoktól kapta ez a nép, hanem igenis a szabadelvű áramlattól, melyből a közszabadságnak, a haladásnak nagy előnyei fakadnak.

A néppárt tehát egyenes ellentét annak, a minek mondja s vallja magát. De még több is annál: magyar nemzet ellenes párt. Hazafiatsan és áldástalan politikájával aláásni s hanyathatni akarja mindazt, a mit e nemzet a magyar állam létesülése, fennállása, jövőjének biztosítása érdekében teremtett és áldozott. Nyílt szövetekezése a nemzetiségekkel a magyar állam-kötél ék lazításán munkál s egyenesen disszociációra vezet. Oda dobja az uszkot, hogy lángra lobbantsa újból azt a szenvedélyt, melyből még a közel multban is annyi gyűlölet s annyi keserűség fakadt. Pedig a nemzetiségek mindenütt kibékültek már azzal a nemes gondolattal, hogy a magyar állam nem a jogfosztás, hanem a jogok nyújtása és adása által egyaránt részesíti e honnak minden fiát az államélet áldásaiban s hogy ez uton magyarnak tartásuk s vallják magukat. S most elő áll egy párt, a melyik a törvényesség, a rend, a béke eszközeivel elért emez eredményt, e sikert elbuktatni akarja s a nemzetet a szenvedély és a visszavonás gyilkoló harezába taszítani kívánja.

Van azonban e párt zászlóján még egyéb is: a vallási meggyőződéssel, a kereszttel való korteskedés. Ugyanaz a párt, mely azzal lármázta tele az országot, hogy az egyházpolitikai törvények éle a vallás ellen irányul s a vallás olyan szent intézmény, melyből politikát csinálni nem szabad, a közérköcsi ség és a vallásosság egyenes megsértésével bele rántja a politikai küzdelembe éppen azt, a mit szentnek és érintetlennek hirdetett. Nem a szabadelvű irány, hanem az ő fellépése s az általa hirdetett tanok lazítják meg

a vallási érzületet s a közérköcsiséget a nép szívében s a nép között.

A szabadelvű irány sohasem volt vallás ellenes, — a vallási érzülethez nem nyúlt s azt nem lerontani, hanem mindenkor emelni igyekezett.

Jó lesz azt megszivelni annak a pártnak, mely a parlamentbe a néppárt neve alatt bevonul, nehogy a nemzet vele leszámoljon, úgy legyen kénytelen, a mint azt a hazafu árulókkal tenni szokta.

Török alispán a vármegyei tisztikar nevében.

Nógrádvármegye tisztikara nemcsak egyeseknek dühből eredő inzultusai, hanem a rágalmasokból elősködő ellenzéki sajtó által is sok támadásnak van kitéve. Legközelebb a „Nemzeti Ujság” nov. 8-iki száma br. Jeszenszky Sándor levelét oly hangon és oly ráfogásokkal gloszálta, melyek méltó felháborodást keltettek teljes valótlanúságuk miatt. A tisztikar, mely most már még erősebb szolidaritásba lépett egymással, — mint értesülünk — az elégtételt minden formájában érvényesíteni akarja a hazug közleményekkel szemben. Az alispán a teljes igazság érzetében erőlyes tiltakozó czáfolatot küldött be a fővárosi lapoknak a „Nemzeti Ujság” igaztalan megjegyzései ellen, melyeket a pártduh diktált a tollára.

Török alispán határozott és erőlyes szavai a következők:

„Nógrádvármegyei állapotok” cím alatt a „Nemzeti Ujság” folyó hó 8-iki számában a többikört azt írja, hogy „ott a visszaélésekben vétkecs megyei tisztviselőket nyílt utcán arcul verték, másokat a főispáni titkár szobájában a legbecsületbe rágóbb szavakkal illettek a nélkül, hogy ezek a rajtuk esett sértésért elégtételt kértek volna.”

Az ismeretlenség és névtelenség leplebe burkolódva nagyon sok valótlanosság volt már a fenti lapban közölve, jelenben is jónak látja a beküldő nevét elhallgatni, sőt még azon tisztviselőket sem nevezi meg, kik az állítólagos sértés elkövetve lett.

Mint hogy azonban sem én, sem tisztársaim egyike sem bir tudomással arról, hogy közülünk bárkin a jelzett sértések elkövetettek volna, ezen minden tisztességet nélkülöző, mások becsületében gázolni merészkedő állításokat hazug kohlmanynoknak nyilvánítom, ha a névtelen ur haladéknélkül meg nem nevezi magát előttem, s a sértett tisztviselők neveit föl nem fedezi.

A megyei ellenzék nevében ellenünk intézett ily fajta támadásokra elvártuk volna, hogy az ellenzék vezetői emeljék föl tiltó szavukat, avagy álljanak elő és bizonyítsák be az állítás valóságát, mindez azonban ez ideig nem történt.

Ezen hallgatás fogja a jövőben netán ellenünk intézendő támadások esetén eljárásunkat irányítani, mert végre is büntetlenül hazug rágalmakkal senkit inzultálni, annál kevésbé egy tisztikart polengérré állítani nem lehet.

Ugyanezen lap, mint az állapotok folyományát, közli báró Jeszenszky Sándor nyílt levelét.

A körjegyző urak és közszégi előljáróságok figyelmébe ajánljuk nagy hivatalos- és magánnyomtatvány-raktárunkat.

A legújabb mintá szerinti készítettűk átadó- és mezőrendőri nyomtatványokat, adókönyvet, adózálogolási jegyzőkönyveket, és számos kiállítás 3 évig használható adókönyveket. Minden megrendelést kérünk közszellenül hozzánk intézni. Megjegyezzük azonban, hogy ugyanezen nyomtatványok bizonyosunknál WERTHEIMER SIGMUND b-gyarmati könyvkereskedőnél is kaphatók. — Köszönettel vesszük, ha a nyomtatványokban történt változásokról értesítenek, mert főzünk az, hogy teljes megelégedésüket kiérdemeljük.

Árszabásunk ugyanolyan, mint a vármegye területén létező bármely legolcsóbb beszerzési hely Árszabásán. BALASSA-GYARMATI KÖNYVTYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

A kérdéses ügyben vád emeltetett; az, a ki vádolva lett, maga kérte maga ellen az eljárás folyamatba tételét; a levél tartalma szerint az folyamatban is van. Minden tisztességes ember itéletére bízom azon kérdés eldöntését, szabad-e illetékes fórum előtt folyamatba telt ügyben, be nem várva a fórum döntését, nyilvánosság elé lépni, csak azért, hogy valakit meghurcoljunk?

Ezen levél végén fölhevítja az író a vármegye főispánját, hogy nyuljon bele a piszokba. A piszokot a vármegye tisztikara sem tűri meg, de nem töröm meg én sem. Ha van piszok, ki lesz söpörve, de előzetesen meg kell a panaszt vizsgálni, hogy az a piszok is, a mely a rágalmazásokból él, ki-söpörtessék.

Egyebekben kiváltképpen és egy aljegyzőn kívül az egész tisztikar ugyanazokból áll, kik elődöm alatt éveken át szolgáltak; ha kettőnk ellen van valakinek kifogása, álljon szembe, mondja meg, ha mások ellen van, az esetre Jeszenszky Sándor báró ur s mindazok, akik vele egyetértenek, jól tették volna, ha a piszok elseprését már évekkal ezelőtt megkezdik, mert az, hogy csak most allanak elő oly esetek fölvetésével, melyek több évekkal ezelőtt történtek, a bukásból származott düh kifakadásának és tehetetlenségből eredő elkeseredésének jelenségeit látszik magán viselni.

Kelt Balassa-Gyarmat, 1896. nov. 10-én.

Török Zoltán,
Nógrádrármegye alispánja.

A F. M. K. E. szózata.

Ezer esztendeje, — tűzzel, lánggal, viharral és vérrel teli ezer év, — hogy Árpád leszállt a hegyekről és először megittatta lovát a Tisza éltető vizéből.

A mi végre a magyarnak elfolyt ez idő alatt az Árpád foglalta haza védelmében, ha egy mederben bömpölőgni látnók: szörnű biborszínű folyam lenne az, egy vér-Tisza, mely megfestené egymaga a Dunát és a Fekete-tengert a rubint színére.

Es a küzdelem nem érte végét. A harcz folyik tovább, a riadó hívja a honfiakat csatára ma is az ezeréves birodalom téerein, a második ezerév küszöbén, hívja harczra, döntő csatára. Es a küzdelem, a melyet bárd, buzogány és repülő nyil-rezű kezdett, melyben utóbb kard élén nyargalt, golyóbison száguldott adrávára a halált: a küzdelemet mostan a béke, a civilizáció emészti több fegyverei folytatják.

Az én, a kalapács, a csikaralom, a zell, nyomtatott betű virják a harczot.

A szorgalom, a takarékoság, a munka, a szeretet szentháromsága: ember-, haza és szabadság-szeretet állanak csatlásorban.

Halljátok meg szómat mind ti magyarok, testvérek, hazafiak és jusszon a beszédem feltárt szívetekbe.

TÁRCZA.

Mennyi hát a Márton lúdja?

Megvallom őszintén: sohasem szerettem a titokzatosságot; az érdekes embereket pedig tisztára ki nem állhatom. A mi kis vidéki városunkban, a hol én élek, a titokzatosság és érdekesség különben sem ér semmit, mert itt oly alaposan vagyunk értesülve mindenki felől s annyira tudjuk még azt is, hogy a szomszédunk mit főz, — hogy a titokzatosság köpenybe burkolódnai teljesen haszontalan dolog lenne s mint egyenes lehetetlenség, abszurdum szimba menne. Épen azért, meg is mondom nyíltan és őszintén, hogy az én kis városom, a hol az egész „lúd” történet, egy szeszélyesen kanyargó folyó partján fekszik.

Ne tessék azonban azt hinni, hogy e kis földrajzi meghatározással az én városommal már teljesen le is lehet számolni. Mert ehhez valami több is kell. Nevezetesen a szerit számát sem tudom s azokat egytől egyig felsorolni valóban képtelen volnék. A sok közül azonban még sem hallgathatok el egyet-mást.

Ilyen mindjárt az, hogy itt mindenki a lehető legjobb viszonyban él egymással. Társadalmi életünket úgy rendezték be, hogy az országnál mindenki a lehető legedesebb bókákat és szépet mondja egymásnak s e cukros hangulat oly maradandó s hosszú életű, hogy azt csak is a másnapos orszóna ronthatja le, a hol persze a

Ötször kiírva, ötször föltámadott és megsokasodott a magyar ősei földjén, és áll ma is, fejedelmi szép nyelvvel az Isten trónját ostromolva, imádsággal és báláddal.

Az Isten, a ki karjába azzalt, kardjába lángott, szívébe vitéséget, elméjébe világosságot ada mindig és győztessé tette mostoha időköz s ádáz ellenségeken; Isten most ihlesse meg szívét és leheljen bele erkölcsöket, a melyek győztessé teendik a második ezer év keményebb harczaiban.

Tekints oh magyar, a ki az ország szívében, áldott földeken, virágzó városokban, magad sokaságában, biztosságod érzetének elégségében lakozol: tekints, te boldog, országod határszéleire, a hol elszórva, megostromolva, ember és természet mostohaaságában életedet és álmod nyugalmát, nyelvedet és kezed munkáját elszánt küzdelemben, emberfeletti feláldozással védik és őrzik előőrseid, magyar testvéreid, idegen fajok közé, idegen nyelvbe szórt drága szigetek.

Hősök, a kik külső, ellenséges czélatoktól táplált támadások ellen védik a talpalatnyi földet, védnek egy-egy templomot, védik családok magyar szentélyét és szinte roskadoznak az emberfeletti harcban.

Mikor a királynak háboruja támad, mire oktatja az írás? Azt mondja, a bölcs király eleve számon szedi a katonaságát, edzi és szervezi s mikor a trombita rian, előre küldi és serege megszerzi neki a babért s a diadalt.

A mely király pedig nem gondol eleve hadseregére, hanem csak mikor csatára szólítják, hirtelen szedi össze és ámbár példát mutatva, maga rohan előre: az a király nemcsak elveszti a csatát, hanem maga is az ellenség fegyverének áldozata lesz és hevenyészett serege ki kardra hányódik, ki szétszóródik.

Vedd elmédbe testvérem és anyám egy szemében, királyi-magyar nemzet, fejedelmi nép, hogy a bölcs király dolgát kövessed.

Ne várd meg, a mig idegenek megfújják a harci riadót, hanem gondold előre, gondolj a béke idején a te katonáidra, a kik szent kincseidet: magyar nemzetiségedet, nemzeti műveltségedet máris szorongatva védik: szervezd fel őket, fegyverezd fel őket, edzed meg őket önfeláldozó hivatásukra, hogy mire a trombita szava a te hajlékodat elérő süvítő hangjával, sereged készen, erősen, bátran, lelkeben és kezében a biztos diadal fegyvereivel vehesse fel éretted a harczot.

Es te diadalmi indulóval, lengő zászlóval indulj diadalságod második ezer évébe, nemzeti nagyságod, magyar szíved Árpád hódító erejével.

Igy szól hozzát innen a Kárpátok aljáról, fél-kézrel építve fél-kézrel birkorva, egész lelkével érted lángolva egyik szerény, de hűségében meg nem szárnyalható katonád: a felvidéki magyar közművelődés egyesület, mikor testvérvént üdvözlől és nehéz munkájához támogatást kéri.

E meleg hangú, hazafias és költői szárnyallású szöveget, mely lapunknak is megküldetett közlés

változatosság kedvéért már egy kis megszólással higitjuk fel a kávé.

Ilyen az is, hogy itt senki sem foglalkozik a saját dolgával, hanem az emberszeretet határtalan lángolásában mindig és mindig a másokéval. Jó akaratunknak ez a nemes túltengése annyira megy, hogy korántsem marad az utcán, hanem egyenesen a családi szentélyben keresi fel azt a jámbort, a kit épen ölelő karjai közé szoritani akar. S ha azután agyon szoritunk valakit, — azt — dicséretünkre legyen mondva — sajnálni sohasem mulasztjuk el.

Igy azután sohasem unatkozunk. Erre különben nem is érnék rá, mert annak előzéséről bőven gondoskodik a mi két lapunk: a „Helyi Tárogató” és „Az igazság körtje”. Azt hiszem kitalálták nyomban, hogy amaz kormányparti, emez persze ellenzéki: — amaz csak lármáz, de emez már igazságokat bömböl. A két lap azután olyan szemcsézett gorombaságokat verdes egymás fejéhez, hogy azoktól még egy vulukaffernak is akkorára dagadna a bóbítája, mint egy kiállítási érmet nyert — uri tők.

Isten bocsá! — nem a szerkesztőket értem s nem is azt, mintha azok engesztelhetlen gyűlöletből lángolnának egymás ellen. Van ám azoknak a fejében elég, a mi termő s azután mind a kettő maga a megtestesült szelidség s incarnált jámborság. Egy kettős egység s ha még magokhoz vesznek a kormányparti lap főmunkatársát (persze telik a subventióból erre is) s együtt léptetnek végig a város tyukszemzővessző kövezetén, nos

végzett, s melyet gr. Károlyi István, Thuróczi Vilmos, Szontagh Pál, Degefeld Lajos gróf, mint elnökök írtak alá, azzal a kérelemmel közöljük, hogy az egyület, mely oly fontos hivatást teljesít, tehetségünkhöz képest támogassuk s az adományokat, melyek a százezer frtos milleniumi alapítvány létesítését lehetségessé teszik, — küldjük egyenesen Nyitrára. Az adományokat mi is közvetítjük s nyilvánosan nyugtázni fogjuk.

A N.-H. Ellenzék legutóbbi száma azon kesereg, hogy ez a szegény ország most harmadszor jut oly helyzetbe, mely idegen uralom alá kerülését jelenti. Első ízben ez 1526-ban, — azután 1711-ben s most 1896-ban a — kosmopoliták által. Ez az eredmény — ugymond — csupán a protestánsok segélyével volt elérhető, — mert a protestantizmus már elzúlik, 150000 frtért eladta magát, megszűnt nemzeti érdek lenni, kihalt kebeléből az eszme, a papok helyzete fényes lett, de papnak való nem marad stb. S e dicséret után végül neki megy a zsidóknak.

Ez a kis mérges cikkcske olyan antisemita és klerikális ízű, hogy annak forrását, azt hisszük, az „Alkotmányban” kell keresnünk. Meglepő ugyan, hogy az ily tartalmú cikk, miként kerül bele a nemzeti párt közlönyébe, — de ha már benne van, meg kell azt rostálnunk egy kissé. Azt 1526-iki és az 1711-iki eseményekre természetesen nem lehet kiterjeszkednünk, mert a kétségbe vonhatlan történeti tény mellett azt, hogy az 1526-iki gonosz főurak s az 1711-iki kényelmes köznemesség, a kik a labanczokkal tartottak, tisztára protestánsok voltak, állítani bizonyára a cikk írónak az ő csiszolt történeti érzéke sem engedte volna, mert hiszen 1526-ban protestáns főurakról beszélni képtelenség. Maradjunk tehát 1896-nál.

A protestantizmus elzúllásáról felharsant, kétségbeesztő kiáltást meghallottuk, — s ha a cikk izlése azt, hogy a protestánsok a szabadelvű pártra szavaztak, elzúllásnak nevezi, ugyan-ugyan minek fogja nevezni a katolicus klérus azon előkelő tagjait, a kikről ugyanazon cikkben néhány sorral feljebb azt írja, hogy oly telivér katolicus urral szemben, mint Ugron Gábor, Chorinra (persze zsidóra) szavaztak? Azt akarja talán mondani ezzel, hogy a klérus ezen előkelő tagjai is kaptak valamit abból a 150,000 frtból, a mit a cikk a protestánsoknak kiutalványozni kégyés volt? Retiként nagy — valakiben oly hatalmas erővel lüktet a logika és a történeti érzék, mint a cikk írójában!

A protestantizmus fentartása, megszűnt nemzeti érdek lenni! Persze, mert az egyházpolitikai törvények meghozatalával meghajolt a nemzet akaratát előtt, meghajolt a törvény szentsége előtt, meghajolt pedig tisztán hazafiaságból s honfi kötelesség érzetből s letette adományát, melynek minden részecskéje a tiszta hazaszeretettől fakad, a haza — a m a g y a r haza oltárára. Az ő

akkor kész a blasphemia, a hirlapirodalom egén egy új és ragyogó „háromság”.

S ha már városunknak kö z v é l e m é n y e egyszer-mászor így összeverődik, meg sem áll — a „Legyesig”.

Önök persze nem tudják? mi az a „Legyes”? Sietek kijelenteni, — már a városunkat jellemző erkölcsösség érdekében is — hogy az nemolyan hely, ahol — mint a rossz nyelvek mondani szokták — „legyeskednének”. Isten ments! Hanem sok a légy benne, innen a neve: „Legyes”. A bora meg nem épen a legutolsó s e kiváló sajátságok teljesen elégségesek arra, hogy finom érzékkel megáldott városunkban történeti jelentőségre vergődjék. Valamikor egy szép kis leány vidám kacagása varázsolt derűt falai közé, ma már ez a gerle kacaj is elhallgatott . . .

Igy verődünk össze Márton napján is s midőn már egymást — városunk ősi szokásához hiven, agyba-főbe dicsértük s kölcsönösen megbámultuk, számunk a fehér asztal körül meg is szaporodott.

Városunk színe-java. Ott ültek: az én legjobb pajtásom, az örökké fiatal Don Juan, a kinek sze id, mosolygó szeme sohasem árulja el, hogy augarával mennyi leány könyvet fakasztott s szaritott fel már: ami csillogó kedélyű főhadnagyunk, a kire nagyon hűszkek vagyunk, mert a mióta borotvált állal hord szakált, szakasztott olyan, mint ami felkent Hadurunk lehetett persze fiatal korában; ott az a másik főhadnagy, a kinek tömött hatalmas bajuszán bátran eltánczolhatna egy-egy lenge kis villi, (mondják, hogy a főhadnagy

Melléklet a Nógrádi Lapok és Honti Híradó 48. számához

Áldozata kedvesebb-e arany azoké, a kik kortes tanítvá tették a templomot, merényletet követnek el a nemzetiségek bűjtogatásával a magyar nemzet ellen s a törvény iránt tiszteletlenséget pláncolnak a nép szívébe s ezzel annak erkölcsi érzületét méltóztat meg. — ezt döntse el majd az úr, a magyar nemzet!

Annak a nemzeti érdeknek tehát, s a protestans papok fénys (?!) anyagi helyzetének hagyjon békét a cikk, mert amit erről ír, na azt ugyan nem hiszi el senki. Hanem szívelje meg a következő tanácsot: menjen tanulni a katholics püspököktől s azoknak azon hazafias és tiszteletre méltó fellépésétől, mely a néppárttól a felekezeti jellegét megtagadja. A hatalmas multu katholics püspöki kar hazafiságának tiszta fénye beragyogja újból a hazát s elkergeti a publicanusokat a haza oltára mellől.

CSARNOK.

PUSKIN és ANYÉGINJE.

Irtá: GRÁBER JÓZSEF ISTVÁN.

(Folytatás)

Anyegin messzire utazott, Tatjanának czéltalan lesz élete; egykedvűen fogad mindent. A nagy városban, Moszkvában idegenül érzi magát s a balok zaja nem vidítja lelkét. A költő itt megszakítja a cselekvényt. A következő fejezetben roppant változás áll be Tatjana körülményeiben. A bálteremben látjuk mint pompázó, büszke szépséget, a tábornok nejét. A változás hirtelen, meglepő és — valljuk be — ily rögtönös hatásban, kellemetlenül lep meg. Nem, mi nem ilyennek ismertük Tatjanát; nem tartjuk képesnek a férjhez menetre. Ő, ki egykor (levelében) oly borzalommal tiltakozott az ellen, hogy valaha másé legyen, az a Tatjana nem változhatik meg ennyire ily hirtelen.

Itt meg kell említenem, hogy Anyeginnek még egy fejezete van, mely azonban a regényhez szorosan nem tartozik s mely külön jelent meg. E fejezetben Anyegin bolyongása, utazása van leírva. Ha ezt a fejezetet is a regényhez tartozónak tekintjük, úgy a falusi kis leányból uri asszonnyá való átváltozás nem jó oly hirtelen, s nem tesz kellemetlen benyomást.

Később maga Tatjana is említi, hogy anyja kérelme. „Ive, a dolgot meg nem gondolva, ment a férjhez. És ha jobban megvizsgáljuk a dolgot, be kell látnunk, hogy Tatjanától nem volt bűn, nem is volt hiba a férjhezmenetelénél.”

Ő „közönnyel nézte a jövőt”, neki — ha Anyegin nem lehetett az övé — mindegy volt, kinek oldalán élje végig életét; mért rontotta volna anyja örömét, ha már a maga boldogságát úgy is hiába kereste?

ur ezért meg sem haragudnék;) ott a másik bajsz viselője, a ki most, mert özvegy, a legérdekesebb alakja városunknak s bajuszával bódít; ott a mi bíránk, a ki annyira jószívú, hogy az adósgajnákat rendezgeti — itéleteivel; ott a két főhadnagy, híres vadász mind a kettő, láttukra, ha csak kibeszik a lábukat egy-egy puztára, menten elfelejt kaláberezni minden nyul; ott az a másik, a ki, ha nem nyomdaigazgató, — szabad óráiban levélpapírossal boldogítja a könnyen hívőket.

Es most jön már kérem, a Márton ludja. A mióta ugyanis Tóth Béla megénekelte a Pesti Hírlapban ezt az érdekes ludat, mindig azon járt az eszem. Új tárgy, történeti téma — gondolám; mind a kettő oly sajátosság, melyen a mi kisvárosunkban mindenki kapva kap. Előhúzkodtam vele s csak hamar kistűt, hogy ki-ülem még igen sok történész lakik nálunk. A vezérását, mint mindig a főszerkesztő vitte, a ki külföldi irokból vett citatumokkal pocskolt agyon mindnyájunkat.

— Ugyan kérlek — mennyi is az a lúd, a mit az udvarhoz felvisznek?

— Őt — feleli a szerkesztő.

— No? no? — Hat lesz az s nem őt.

— De kérlek: Schakkespeare, Newton...

— Ujjá! — (ezt már a csillogó kedélyű főhadnagy kiáltotta közbe s nem én.)

— Váltakozok be a ludakat borral, — vesztet fizet ez pedig már a tömört bajsz alól tört elő.

— Áll.

Nyomban előhúztam a Pesti Hírlapot, és bizony Tóth Béla tekintélyén az ötös szám bukott el s a

Szenvedett sokat, de túrta egész lelki erejével. Latta felebredni Anyegin szerelmét, azt a szerelmet, melyért életét adta volna, olvasta Anyegin levelét, mely hivatta volt a mennyek birodalmát nyitni meg előtte, — és el tudta titkolni örömét, a mint fájdalmát is eltitkolta.

Honnan vett az egyszerű teremtes annyi lelki erőt, — honnan annyi alarczoscokadást, hogy szenvedélyét és szenvedését az egész világ előtt eltitkolja és Anyegin bár bevallva neki, hogy még szereti, elutasítja? — E kérdésre a költő nem felel. A feleletet legfőlebb Tatjana buzgó vallásosságában és bűnre hajlatlan tiszta lelkületében kereshetjük, melyek nem engedték meg neki, hogy férjét megcsalja, esküjét megszegje. Tatjana idealizálása az ártatlan, platói szerelemnek, a lemondásnak, a resignációnak; ő a regény legkedvesebb, legrokonszenvesebb alakja, kinek jellemében nem találunk pillanatnyi disharmoniát sem, kibén személyesítve látjuk a szende báj s kinek megrajzolásokor Puskin előtt saját eszményképe lebegett. Nővére, Olga, jelentéktelen alak a regényben, kinek tulajdonságait csak Lenszky ömlegéseiből ismerjük; eleintén jó benyomást tesz reánk, de véleményünk kissé megváltozik felőle, midőn forrón szeretett Lenszkyjének halála után más karjai közt keres boldogságot. Gyermeke ő még, ki hamar felejté ifjúkora ábrándképeit s hamar lel vizasztalást.

Lenszky személyében az ifjúkori rajongó lép elénkbe. Keblében forr a sok eszme, a sok érzelem. Meg vannak benne az ifjuság előnyei, hibáival személyével együtt. Költő volt, lelkesedés, rajongás közt folyt le rövid élete.

Dallá: a válás mily nehéz;
Mi bús a tuj, ha ködbe vész,
S mi szép regény a rózsá nyilta.
A messze földről is dalolt,
Hol csendes ifjusága folyt
S hol könnyeit titokban sirta;
Hervadtak dallá életét —
S tizenhetez évét még nem élt!

Rajongó imádattal csügg Olgáján s mégis midőn egyszer Anyeginnel tánczolt, már hűtlenségről, csaláságról beszélt. Most vérmes reményei vannak a jövőre, most pedig kétségbe esik egy csekélység miatt. Féltekeny Anyeginre, pedig féltekenységének semmi alapja sincs; hiszen tudhatná jól, hogy Eugen nem vetélytársa. De ő az ifjú, a szerelmes vakságában nem látja a valót, csak azt látja, hogy barátja megcsalta őt, Olgája hűtlen lett hozzá és ezért párbajra hívja Eugént. Még egyszer elmegy Olgához és ekkor látja, hogy féltekenységre nincs oka. Most már belátja lépésének elhibázott voltát, de itt ugyanazon hibába esik, mint Anyegin: az őszinteség hiányába. Nincs benne elég morális bátorság, hogy a kihívást

hatos győzött. El is fogyott a hat liter bor a főszerkesztő zsebére szépen.

— Lám! lám! — motyogta hazamentében — a mi városunkban még is csak van valami különleges: még ha ludat keresünk is, hort találunk akkor is.

Eddig van. Gyöngye kis történet biz ez. Hja! Csakhogy mi nem érünk ám reá arra, hogy nagy dolgokkal foglalkozzunk s párbajokkal intézzük el a közügyeket, mint Önök odafent a székes városban.

Don Gunáros.

Atköltözés.

Nagyasszony úr. N. V. né úrnőnek ajánlva.

(Vége.)

Azután következett féltekenyén őrzött drága kincsem, gyermekeim vizsgálata.

„Ronszul nevelte őket. Nem kell társaságokat megrálogatni: az itt nem szokás. Én ügyesen nevelék s ezután a fontos kérdést magamra vállalom. Mindenek előtt az én gyermekeimet vegye mintául. Egyelőre azokkal kell őket tetszésök szerint az utca elevenapró világa közé bocsátani. Tanuljon embert ismerni. Idegen nyelveket tanulni jó magyarnak nem való. stb. és százszor-stb.

Oh, miért nem volt új lakásom kínai fallal körülvéve ez új városban! Mint hogy nem volt, ezen nehéz munkát magam kezdtem hát fáradságosan megtenni, midőn először pirultam mélyen a miatt, a mit ártatlan gyermekeim nekem mint

visszavonja. Elkészül a halálra, mely aztan masnap el is éri. Oly kitűnően festi Puskin Lenszkynek párbaj előtti hangulatát, annyi rokonszenven vete körül alakját, mintha sejtette volna, hogy néhány év múlva ő reá is hasonló sors vár!

Lenszky meghal, legalább nem kellett látnia, hogy Olga szerelme nem volt igaz; ő abban a hitben halt meg, hogy Olgája szerelmé a sirba is követi és ezzel az érzéssel boldogan lépett a halál elé. Ezt a boldogságot meg is érdemelte a lánglelkű derék ifjú, kire az olvasó csak részvétellel, rokonszenven emlékezik.

(Vége következik.)

Losonczy hírek.

Losoncz, 1896. nov. 14.

Szerdán d. e. tartaltott a városi képviselő-testület november havi közgyűlése. A polgármester az egyszerű megnyitás után, mint legfőbb tárgyat, királyunk O Felségének Bánffy miniszterelnökhöz intézett, de az egész országnak szóló levelét jelezte, a melyet midőn a főjegyző olvasni kezdett a képviselőtestület állva s meghattott kebellet hallgatta azt végig, aztan pedig érdemileg megéljenzte. A képviselő-testület helyét elfoglalván, a polgármester bejelenté azon intézetet és özvegyek neveit, a kik képviseltetésök céljából megbízottjaikat bejelentették. E megbízottak képviselőkkül ellenmondás nélkül elfogadtatván, a főjegyző a tanács, jegyzőkönyveinek olvasására tért. E jegyzőkönyvek alapján öröndetes tudomásul vétetett, miszerint Frisch Lajos közös hadseregbeli nyugalmazott százados honosításért folyamodván, városunkban való letelepedési szándékát jelentette be. Ugyancsak a tanács jegyzőkönyveinek alapján szóba jött, miszerint a számvevői hivatal megszaporodott teendői miatt egy segédtszít alkalmazása elkerülhetetlenül szükséges. Ez megszavaztatott. De a tanácskozás tárgyává lett a főjegyző úrszéke ügye is. Mivel az ezek tisztításáért járó díjak a lakóknak gyakori változása miatt, azoktól csak nagy ügygyelbajjal szedhelők be s a gyakori változkodás miatt nyilvántartásul a főkönyvben rendszeren nem kezelhetők, elfogadtatott a tanács azon indítványa, hogy e díjakat a házi urak a házberrel együtt szedjék. E határozat a jövő évvel lép életbe. Másrészt, mivel a mostani főjegyző úrszéke a célnak meg nem felelnek, a társulathoz teljesen használhatók fognak követeltetni, ellenkező esetben a szerződés felmondása lép előtérbe. Bejelentetett, hogy Stolmann Agoston polgáriársunk, leányának férjhez menetel alkalmából, szegényeinkről megemlékezvén azok részére pénz és ételneem adományt küldött. Andrejczik Romanné asszony pedig elhumyt férje emlékének megörökítése céljából a szegényalap növelésére 500 frtot adományozott. Boly Ede örökösei is beküldték az atyjok

uj tudományt mondtak el. Meg-megleste őket az apró nemzedék, ha pillanatig őrzetlenek voltak és... nevelte.

Kisebb gyermekem súlyosbeteg lett. Az orvosok lemondtak róla. De egyik a többinél ügyesebb lévén, megmenté életét. Erős húsleves és tej erőltetünk csepenként drága kis szájába; ez volt eledele. Látogatások szigorúan tiltva. De hogy is maradt volna el jó barátnőm! Védkezés és tilalmam ellenére egy erőset fordított az ajtón, benn a állt az első szobában, őriási darab mandul és vajjal készített tortával. „Ezzel kell a kicsit táplálni, hogy erősödjék.” Sok egyéb jó tanácscsal is szolgált.

Valahogy szabadultam tőle, s hálá az égnek, a látogatás nem lett végzetessé.

Jó barátnőm gyermekei ragályos kútegben sokdtek. A tartós látogatás utáni napokban, midőn kedvenczem újra jarni tanult, berohan az egyik kis barátnő hurkával és kolbásszal az előszobába.

„Menjen,” — mondtam, szinte letérdelve előtte. „A nagy Isten nevében kérem, siessen vissza! Ődölő gyermekemnek csak egy kiütés kell, hogy sirja biztos legyen.

De mikor ők Mariskának készítették a gyönyörű kövér hurkát... Ném egy könnyen mozdult ám a ragaszkodó küldöncz.

Egy hó múlva én feküdtem gyengélkedve. Az én melegszívű barátnőm meglátogat. Sok egyéb épületes dolog mellett ezt is mondja;

által az ugyancsak a szegényalap javára hagyományozott 500 frt és a kisedvedőre hagyott 500 frt összeget; legyen e jótékonyág örök hirtetője az elhunytak neveinek és emlékének.

Indítványok során felhozott, a város kiskalusi részének gyermekei között nagy a halandóság s hogy ennek oka részben, az ezen városrészt egybekötő utcák sok helyütt a csapadék viz általi elöntése, melynélfogva az iskolába jövő gyermekek kénytelenek sárban vízben gázoloni, s az így átázott csizmákba egész napot tölteni. A közgyűlés belátván ez indokolást, azonnal elhatározta az utcák feltöltését.

A lugár ut lakói kérelmezték utcájuk kikövezését. Minthogy ez élénk közlekedési út jelenlegi állapotában csakugyan nem tűrheti elhatározott kiköveztetésének folyamatba vételét s egyúttal a kiskalusi utcának javítása is.

Mivel pedig úgy a szomszéd falvakban, mint városunk egyes részeiben már is lopások történtek, holott a télnél még csak kezdetén vagyunk, megbízott a rendőr kapitány, vagy a rendőrök szaporítása, vagy a csendőrség létszámának növelése vagy a katonai őrszolgálatok életbe léptetése által gondoskodjék a személy és vagyonbiztonságról.

A gyűlés előszámlált ezen tárgyain kívül városunkat most Özv. Deutsch Natháné halálhíre foglalkoztatja, aki városunkban mint az izraelita nőegyletnek egykori elnöknője is előkelő helyet foglalt el. Temetése csütörtök délután nagy részvétel kíséretében történt.

Hontból.

Műkedvelő előadás. Az ipolysági polgári leányiskola növendékei f. hó 24-én ünnepélyt rendeznek, mely alkalommal ének, szavalás, élőkép, és szindarabok előadásával fogják gyönyörködtetni az egybegyűlt hallgatóságot.

Kézrekerült csaló. Említettük annak idején, hogy egy magát Mészáros Andornak nevező fiatal ember a nemzeti lovardából, mint Majthényi László báró gazdatisztje lovakat csalt ki, amelyekkel azután elillant. A székesfehérvári rendőrség f. hó 9-én értesítette a budapesti főkapitányságot, hogy az illetőt Heischer Alfréd ismert csaló személyében elfogadták.

Halálozás. Baáné Hanusz Amália Baan Máté tekintélyes ipolysági polgár felesége f. hó 8-án szívinfarktusban meghalt. Temetése f. hó 9-én ment végbe nagy részvétel mellett.

Jegyzői vizsgák. Folyó hó 5-én 6-án tartották ipolyságon a magyar házban a jegyzői vizsgákat, melyen Batiz Gusztáv levai kir. pénzügyigazgató és Horváth Lajos kir. anyakönyvi felügyelő is jelen voltak. A jelöltek: — Renglovics Gyulát, Csizlan Gyulát, Polakovics Jánost, Ambrus Ferenczet, Wágner Bélát és Gonda Gyulát képesítették.

„Mi egész éven át igen szerényen élünk, — de férjem nénapja alkalmával minden szokott asztalunkon díszleni, ami jó és drága. Egész éjjel vigyan mulattunk barátainkkal, kikkel oly meghitt viszonyban élünk, mint önökkel. Hivatalan szoktak eljönni. Mi nem hívhatunk, hogy a kivételek által neheztelésre okot ne szolgáltatassunk

Rosszat gyanítva, ezt felelém: „Az igen szép és természetes dolog, hogy az önök meghitt barátai oly kellemes névnapot ünnepeljenek önökkel.”

Másnap újra az én imádott hölgyem jön férjem látogatására, neki a már elmondottakat ismételve.

Férjem elérti és elfogadja a szívélyes meghívást mindkettőnek nevében. Én sápadotam.

A leplezett meghívás még megtörtént tizenkét-szer s én azt tizenháromszor épp oly leplezetten visszautasítam.

Férjem e meghívásokat udvarias és szívélyes dolognak tekinti, s melynek művelt és értelmes ember örömmel tesz eleget.

Hova legyek? Mit csináljak? . . . Ferencz napra egy közeli rokonomnak elodázhatlan családi ügyekben kell velem beszélnie. El kell hozzá utaznom, vagy két napra. Oh megváltó gondolat! Megyünk!

De, Oh jaj! gyermekeim újra kórhogni kezd némi lázzal. Jó rokonom ügyeinek elintézése tehát eloldáshatóvá lett.

„Öltözzék hát, kedves; mondja férjem. „Nyolcz órákor megyünk az estélyre.”

Eljegyzés. Lóvi Sandu pereszlenyi földbirtokos leányát, Arankát e napokban jegyezte el Braun Sándor váci földbirtokos.

Kinevezés. Lamos J. Elemér joggyakornok az ipolysági kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezetett ki.

T a n ü g y.

A nógrádvarmegyei tanítótestület B.-Gyarmat Szécsényi köre f. hó 18-án, délelőtt 11 órákor. Szécsényben a róm. kath. iskolában tartja rendes őszi közgyűlését.

Az ülés tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Gyakorlati tanítás a róm. kath. iskola harmadik osztályában a bővített mondatról, tartja: Trenkus István szécsényi tanító. 3. Gyakorlati tanítás a r. kath. iskola negyedik osztályában az összetett mondatról, tartja Fehér Lipót szécsényi tanító. 4. A múlt évi számadás és a f. évi költségvetés bemutatása. 5. Pályatételek kitűzése. 6. Indítványok tárgyalása.

Tanítói jubileum. Ifj. Gazdy László, salgótarjáni róm. kath. tanító e hó 11-én töltte be tanítói működésének 25-ik évét, mely alkalomból a jubiláns tiszteletére az iskola helyiségében esti 6 órákor díszülést tartott a s.-tarjáni tanítótestület.

Hírek és különfélék.

Személyi hírek. Daniel László főispánunk nov. hó 13-án az esti vonattal érkezett a székvárosba, hol másnap a közigazgatási bizottságban elnökölt. A közig. bizottsági ülésen a választott tagok közül jelen voltak: Beniczky Árpád, gr. Degenfeld Lajos, Laszkáry Gyula, Sréter Alfréd és Szakall Barna urak. A főispán ma távozik körünkből.

A vármegyei közegészségügyi bizottság nov. hó 17-én fontos tárgyakat fog ülést tartani. Arról lesz ott a szó, hogy szükséges-e Bgyarmaton a harmadik gyógyszerártnak a felállítása? Mint értesülünk, a bizottsági tagok többsége tagadó véleményben van, különös tekintettel arra a körülményre, hogy a környéken majdnem minden nagyobb községnek van már patikája, s hogy az itteni patikai forgalom és népességi arány nem teszi szükségessé a harmadik patika felállítását. A város közgyűlése hónapok előtt egyhangulag elutasító véleményt mondott ez ügyben.

Rendjeladományozás. „Ő Pelsőge a király karstenfelsi és hegyaljai Pacor Vilmos vezérőrnagynak, a m. kir. 78. honvédgyalogdandár parancsnokának (az előtt a Jászócsai házi ezredese) a 3. osztályú vaskorona rendet díjmentesen adományozta.

Kinevezések. A földművelésügyi miniszter Biszterszky Kázmér bgyarmati pénzügyigazgatósági számtisztet a földművelésügyi minisztériumhoz miniszteri számtiszté nevezte ki. Biszterszky Ká-

„Nem megyek idegen féliaknak gratulálni, — felelém. —

„Meg vagyunk tisztességesen hívva s megyünk: azzal punktum, — szól férjem.

„Oh, kegyes ég, ne hagyj el! Ne hagyj el szentlélek! Sobáskodám titkon.

Nem is hagyott el. Már hat óra volt, s én kis-sé gyengélkedve mentem konyhába, kamrába a cselédnek rendeleteket adni. Fél hétre is lett. Fejem erősebben fáj. Férjem biztat, hogy majd elmúlik, csak öltözzem. De fél nyolczkor, midőn gyermekeim, is már álmosodni kezdtek, rosszullettem oly mérveket öltött, hogy mintha ágyba roskadtam és nem voltam képes jó férjemet az estélyre követni . . .

Másnap reggel jobban voltam. Szívélyes, jó reggelt kívánok arra menő buzgó barátomnak. Hátat fordított.

Ezután szívébe helyettem cselédeimet: a nagy Fanyt és a kaczér Milit fogadta. A nagyságos asszonnyal folytatott bizalmas társalgásuk eredménye rendesen az volt, hogy szerzőasszonyhoz kellett fordulnom s ez zsebem, könyvemem s a ház nyugalma árán szeretett meg engem ő nagysága helyett.

Vége a szerzőasszony is hűtlen lett hozzám, minthogy újra . . . költözködénk . . . a város ellenkező végére.

Itt én kerestem barátnőket s találtam is.

Óva intem önöket, hölgyeim és uraim, csak át ne költözzenek! Csak azt ne!

Tollforgató.

mér a bgyarmati torna egyletnek művezetője és a legbuzgóbb tagja volt s távozása nagy űrt fog hagyni a torna egylet életében. A pénzügyminiszter Pethő Károly állami végrehajtót a bgyarmati adóhivatalhoz ideiglenes minőségű adóhivatalnok nevezte ki.

Adakozás. Daniel László főispán 10frtot, gr. Degenfeld Lajos országgyűlési képviselő 5 frtot és Fűrök Zoltán alispán 5 frtot adományozott a vbíró utján a bgyarmati Skarabeusz-társaságnak.

Párviadal. Gróf Forgách Antal és báró Jeszenszky Sándor között — a hírlapi összeközczanás miatt — e hó 13-án történt meg a harc-képtelenségig menőleg megállapított kardpárba. Gr. Forgách Antalnak Dominics Vilmos százados és Schaden János főhadnagy, báró Jeszenszky Sándornak Simonyi Dénes és br. Buttler Ervin segítettek. A párviadal br. Jeszenszky Sándor súlyos megsebesülésével végződött. Kibékülés nem történt. Mint orvosok, gr. Forgách részéről dr. Okolicsányi János, br. Jeszenszky részéről: dr. Kovács Sebestyén Endre működtek közre.

Allami ezüst érem adományozása. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a jury-tanács javaslata alapján az 1896. évi ezredéves országos kiállításán részt vett Madách Imre surányi földbirtokosnak adományozta a 200 állami ezüstérem egyikét.

Bányaszerencsétlenség. B.-Gyarmaton az az urban-hegyi kavicsbányában a vármegyei kórház részére kavicsot fejtett Striho András nap-számos. A kavicsbánya oly rendetlenül kezeltek, hogy ott minden perczben veszedelem állhat be. Most is a fejtés közben egy roppant nagy réteg szakadt alá, mely Strihot egészen eltemette s halva ásták ki a szerencsétlen 48 éves erős és magas termetű férfit, — a ki szegény családot hagyott hátra.

Gr. Zselinszky Róbert a legújabb jelöltje a b.-gyarmati kerület egyesült ellenzékének, — mint ezt a fővárosi lapok írják, abban az esetben, ha Latkóczy Imre a halasi kerületet fogadja el, amit az ellenzék egész biztosra vesz. Részünkről, — mint lapunk múlt számában is írtuk, — azt, hogy Latkóczy a b.-gyarmati kerület mandátumát el nem fogadná s a halasit tartaná meg, egyelőre minden alapot nélkülöző híresztelésnek tartjuk.

Revolveres káplán. A képviselő választás izgalmai nemcsak nálunk, hanem Esztergomban is megzavarták a társadalom békéjét. Az „Esztergom” című klerikális lap a képviselő választások alkalmából egy fiatal joggyakornokot támadott meg, heves cikkkel. A fiatal joggyakornok másnap inzultált a nyílt utcán a címzett lap pap-szerkesztőjét. Ezen inzultusból kifolyólag egy róm. kath. káplán a joggyakornok urat revolverrel támadta meg, szintén nyílt utcán.

Szökött katona múlt hó 25-én Csáb környékén az ottani csendőrség által egy hamis munkakönyvvel ellátott és civilbe öltözött: galicziai illetőségű cs. és kir. II. dzsidás ezredben már 3 évet szolgált tényleges katona Tarnowból harmadizben megszökött. Gál József, csendőrség által az itteni honvéd zászlóaljnak átadott további intézkedések végett F. hó 12-én este 6 óra tájban Órszobai fogságából megszökött s ez csak másnap reggel véletlenül észre a midőn is elfogatása iránt olykép intézkedtek, hogy a honvédség részéről minden irányban szétküldött járőröknek oly utasítás adatott, hogy a szökevényt fogják el s kísérik be. A járőrök egyike a Kóvár-Nagycsalomia felé menve, Nagy-csalomian azon értesítést vette, hogy a szökevény este 9 órákor ott időzött s ez alatt csizmáját eladván annak árán ételt és italt vett, a járőr a szökevényt keresését szorgalmazván, egy istállóban rá talált. Gál a szalma alá bujt s a hívásra elő nem jöven, a járőr oda szurt s a 7-ik borda alatt úgy szurta mélyen, hogy az menten kibujt s a laktanyába szállított a hol élet és halál között fekszik.

Halálozás Laky Gábor cs. és kir. huszárhadnagy Hontvármegye F.-Túr községében e hó 10-én hagymázban 23 éves korában elhunyt. Halála részvételt keltett mindenfelé.

Vadászat. A kóburg-hercegi csábrágyarboói erdőben Smith Arthur uradalmi erdőmester nagy vadra vadászatot rendezett, melynek értékes példánya egy ritka nagyságu 120 kilós vadkan volt.

Harminczhárom halottja van a képviselő választásoknak, amint ezt egy statisztikus kiszámította. Az elhaltak többnyire a néppárti izgatásoknak áldozatai. Az özvegyek és árvák jajkiáltásáért tehát a néppárt felelős.

Előleptetés. Patucesek János losonczyi állomási főnököt a közlekedési miniszter főellenőrré nevezte ki.

A zólyomi kerületben új választás lesz, a megyében Zsilinszky Mihály államtitkár szülővárosának: Békés-Csabának mandátumát fogja elfoglalni. A szabadelvű párt ottani új jelöltje: Huszágh István volt vármegyei főjegyző.

A Mindszenti vásár B.-Gyarmaton, mely nov. 9. és 10.-én tartatott meg, a rossz időjárás miatt nagyon gyenge volt. Szarvasmarha, ló, juh kevés hajtatott fel, a kereslet is csekély. A gabonaművek ára kissé emelkedett, mit a lisztkereskedők fel is használtak, mert a liszt ára különként egy krajczárral emelkedett. A káposzta ára elég jutányos, 100 fejenként 2—4 frtig ment az ára.

Új helyierdekű vasut. A m. kir. államvasutak budapesti balparti üzemeltetése alá tartozó garamberencze—lévai helyierdekű vasut Garam-Szt.-Kereszt, Zsarnóca, Ujbánya, Garam-Szent-Benedek és Nagy-Koszmály állomásokkal, Geletnek-Saklén, Sténásfalu-Vihnye és Rudnó rakodó állomásokkal, továbbá Saskó-Váralja és Zsarnóca-Füreszmalom megálló rakodó helyekkel f. évi október hó 27.-én a nyilvános forgalomnak átadott. Valamennyi állomás és rakodó állomás az összes, Saskó-Váralja és Zsarnóca-Füreszmalom megálló rakodóhelyek a személy-podgyász és kocsis rakományi teheráru forgalomra (a számolás nélkül) Jánna, Garam Rév és Kovács megállóhelyek pedig csupán személy- és podgyászforgalomra vannak berendezve.

Szabó István emléke. Szabó Istvánnak, a nagy hellenistának mellszobrát a rozsnói róm. kath. főgymnasium és premontrai rendház kertudvarában állítja fel a szent István társulat, mint-hogy Szabó a rozsnói gymnasium növendéke volt. A szobor ünnepies leleplezését tavaszra határozták.

Utazási kedvezmény kiterjesztése. Az állami és törvényhatósági alkalmazottak részére rendszeresített utazási kedvezményt a kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. évi október hó 10.-én 58838 szám alatt kelt rendeletével a járási orvosok és állatorvosokra, a közigazgatási gyakorlatokra, továbbá a központi és járási írnokra is kiterjesztette.

Lónyabányai papválasztás. A L. H. írja, hogy folyó hó 1.-én ünnepeltetett a lónyabányai ág. h. evang. templomban a reformáció emlék-ünnep, mely alkalommal Svehla János főesperes és „útrészai lelkész” a templomban egybegyűlt nagy sokaság előtt szívekhez ható nagy szabású beszédet mondott a reformáció messzeható nagy áldásáról és a híveket hitükhöz való hű ragaszkodásra buzdította. Az isteni tisztelet után, ugyancsak a templomban megtartott Svehla János főesperes és Gáber Gusztáv felügyelő elnökle mellett a kandidacionalis gyűlés, melyen az egyház hívei által következők jelöltettek papi próbaszónoklatra és pedig: Svehla István turopoljai lelkész, Vitális Gyula zólyom-lipcei lelkész, Margócsy István losonczyi segédlelkész és Biskup Béla ozdini lelkész. Hogy a négy közül melyik fogja elnyerni a lónyabányai papi hivatalt, azt nehéz lenne előre megjósolni. Vitális mellett már is nagyban folyik az agitáció, de a hívek közül sokan azon latin közmondás megvalósításától tartanak, hogy: „nemo est in patria sua profeta.” Egy más jelölt mellett jár Lónyabányára vasárnaponként egy losonczyi csizmadia mester, névre szóló czédulák és fényképek osztogatásával jelölt-jét ajánlani. Ajánlatos lenne, az amugy is józan és értelmes népet békességben hagyni. A próbaszónoklatok után fogja magát tájékoztatni a hívek sokasága arra nézve, hogy a jelöltek közül melyiket fogja találni legalkalmasabbnak, hogy lelkipástorának megválassza. Ha a hívek rosszul választanak, azt ők fogják idővel megbánni. Az érdekeltek tartózkodjanak az agitációtól, hagyják a népet békében és ne igazságt. (L. H.)

A „Zenélő Magyarország” zenemű folyóirat november 1.-ei XXI.-ik füzetét a következő zenemű újdonságokat tartalmazza: I. Schell István, „Megállott a mádi malom kereke” magyar dal. II. Harris Ch. „Bál után” rendkívül népszerű kedves dalkeringő magyar szöveggel. III. Tschai-kowszky P. „Dal szöveg nélkül” szalondarab. IV. Stiz K. „Habánera” spanyol szerenád a „Estudiantinó” spanyol zenekar műsoráról. Felelőlegesen munkát végzünk, ha a „Zenélő Magyarország”-ot olvasóink figyelmébe ajánljuk — mert ajánlja a gondosan szerkesztett kőta lap szép zeneszámaival maga magát, s ki olcsó pénzen jó zeneműveket akarja ellátni magát, iparkodik megismerni azt. E folyóirat egy évtizedben hat ily gazdag tar-

talmu füzetet ad 60 oldal zenével s ára e hat füzetnek 1 frt. Előfizetheti a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalában Budapesten, VI. Csengery-utca 62./a, honnan mutatványszámot ingyen küldenek.

Costanza a czime annak a jeles olasz regénynek, mely a „Könyves Kálmán” irod. könyvkerek. részvény-társaság legújabb vállalatában, a Magyar-Regénytár-ban megjelent. A diszes kiállítás első füzet elejéhez a kiadó programot is csatolt, melyben ismerteti a vállalat célját és irányát, közölve egyúttal azoknak a köteteknek a címeit is, melyeket eddig a megindított regénysorozat keretébe foglalt. Maga ez a névsor, a melyben helyet foglalnak hazai (Jókai Mór, Tolnay Lajos, Várady Antal, stb.) kiváló íróink és a külföld (Tolsztoj Leó gróf, Carmen Sylva, Gabriele d'Annunzio stb.) jelesei, elég biztosíték arra, hogy a vállalat sikerüljön fog: a remek kiállítás, diszes nyomás, a szép kiviteli autotypia útján reprodukált eredeti szövegrajzok pedig bizonyára nagyban hozzájárulnak ezeknek a csinos és szemre is kedves füzeteknek az elterjedéséhez, a melyek már azért is megérdemlik, hogy a művelt magyar közönség pártfogása alá vegye, mert egy-egy ilyen 3 ives (48 oldalas) füzet ára 15 kr. Maga a legelső regény, melylyel a vállalat megindult, rendkívül érdekesnek ígérkezik: szerzője Pierantonio-Nancini Grazia olasz író, egy római szenátornak a neje, s Manini-Oliva Beatrix híres költőnő leánya. Ez a regény, a Costanza, mely lendületes, szép fordításban most jelenik meg először magyarul, olasz nyelven rövid másfél év alatt nyolcz kiadást írt. A legelső regénynek ez a gondos megválasztása mindenestre megerősíti azt az ítéletünket, hogy ezt a kiadványt sok tekintetben megkülönböztetett hely illeti meg a hozzá hasonló magyar nyelvű vállalatok között.

Dorottya kir. hercegnő esküvéje mely minden magyar szívnek örömet szerzett, eme régi és igaz példabeszédet jutattja eszünkbe „bánatra öröm és bura boldogság szokott jönni.” László kir. herceg halála nagy, pótolhatatlan volt, a legmagasabb kir. hercegi családra, de most öröm váltotta fel a nagy szomorúságot. A „Képes Családi Lapok” fájdalmas szívvel emlékezett meg László kir. herceg szerencsétlen balesetéről és legutóbbi számában Dorottya kir. hercegnő esküvéjét, és hűsen, örömmel leírja. Ezen kívül regényeket, elbeszéléseket, rajzokat, humoreszkeket és költeményeket közöl. Jeles régi és újirók és költők. A „Képes Családi Lapok” rendes munkatársai közé tartoznak: Beniczkyné Bajza Lenke, K. Beniczky Irma, Tolnay Lajos, Lanká Gusztáv, Rudnyánszky Gyula G. Diószeghy Mór, Szacsavay Károly, Krudy Gyula, Gara József, Lampérth Géza, Miskolczy Henrik és még sok, sok ismert nevű író és költő. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt. stb. Mutatvány számokat szívesen küld a kiadó hivatal Bpest Vadsz utca 14. szám.

A hideg évszak szükségleteit, szűcs és szőrmearuk dus választékát Katzer József czég (Budapest, 6 utca 44) utca legjutányosabban és legkitűnőbbben golgozza és árusítja. Az 1876-ban alapított czéget Ó Felsége 1885-ben az aranyéremkereszttel tüntette ki; az ezredévi kiállításon is általános feltűnést keltett a versenyen kívül kiállított szűcsáruival és szőrmeházával.

***Köhögés reketség és elnyálkásodásnál.** a torok- és légzési szervek minden zavarainál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe Egger kitűnő hatású mellpasztillát. Kaphatók 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerertárban és nevezetesebb gyógyszerüzletben. Fő- és szétküldési raktár: **Egger A. és fia** Nádor gyógyszerertára Budapesten, Váci körut 17.

A közönség köréből.*)

T. Kapusztá Gábor urnak!

Kötelesség érzetem parancsolja, hogy a N.-H. E. 44. sz. a. Káposztássy, helyesebben Kapusztá Gábor neve alatt a b.-gyarmati iparosok nevében megjelent cikkre válaszoljak. Nem áll az, hogy az iparosok elcsalattak és lekenyereztettek. Nem igaz az, hogy mi 5-en voltunk, de voltunk igenis 15-en. Kapusztá ur állítása nem egyezik meg a valósággal. Tisztességes ember nem szokta ember társát rágalmozni.

En ezt többi iparos elvtársaim nevében visszautasítom. Egyébként meg vagyok győződve, hogy sokkal alacsonyabb kvalifikációval rendelkezik T. Kapusztá ur, minthogy képes legyen elhinni, hogy

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

az Ön tudományából kerültek volna ki az Ön neve alatt irt sorok. Vegye tehát ezeket magára az, a ki tulajdonképpen írta a cikket.

A rágalmozó sorokra még csak az a megjegyzésem, hogy politikai ügyekkel foglalkozni nem szoktam, ehhez különben Kapusztá ur sem ért, de a hol látom, hogy a vármegye, különösen pedig a város érdekeiről van szó, ezeket mindig szem előtt tartva, tiszta önnézetével saját elvemet és meggyőződésemet szoktam teljesíteni, ez pedig minden jó hazafi polgári kötelessége.

Meleg Imre,
mézeskalácsos és viaszgyertya öntő.

Gazdászat.

A sertésvész gyógykezelése.

A roppant csapás, mely hazánk egyik fontos közgazdasági ágát, a sertésenyésztést már már végpusztulással fenyegeti s eddig is ugyiszólván ki számíthatlan károkat okozott az ország lakosságának, elsőrendű kérdések közé tartozik.

A betegség gyógyítására ez idő szerint biztos hatású speciális gyógyszerünk még nincs.

Igen jó eredményeket érünk el azonban okszerű kezeléssel.

Legfontosabb a sertésállomány óvása a betegségtől, mely okszerűen mindenkor el is érhető. Soha sem szabad megvárni, míg a sertésállományban megbetegedés fordul elő: hanem oly módszerek és anyagok igénybevételével, melyek a betegség terjedésére hátrányosak, a vész elejét kell venni. Igyekeznünk kell, hogy lehetőleg immunissá tegyük a sertést, helyesebben, a sertések szervezetébe oly anyagokat kell bevitelnünk, melyek egyrészt a szervezetet ellenállóvá teszik a baktériumokra nézve, másrészt pedig olyanokat, melyeknek jelenléte a bejutó baktériumokat a tenyésztésre képtelenné teszi, azokat előlik.

Legelső a sertés állomány teljes elszigetelése. És épen ebben hibáznak leginkább. A felletes felügyelet mellett nem is csoda, ha a vész a legnagyobb mérvet öltötte s egyes vidékek sertésállományát majdnem teljesen kipusztította. Mert valamely ragályos betegség — többször a kellő gyógyszerek hiányában — csak a bajnak lehető egy helyre localizálása által, szüntethető meg leg-egyszerűbben. Igaz ugyan, hogy a sertésvész-baktériumának terjedésével, vagyis a fertőzés lehetőségével maga a tudomány sincsen még kellőleg tisztában, de legvalószínűbb, hogy közvetlen fertőzés útján terjedtek, mint az számos tapasztalattal bizonyítja, egybevetve a sertések természet-szerű életmódjával.

A sertés-tenyésztő naponta fertőtlenítené a helyet karbolsavval, avagy kreolinval. A fertőtlenítésnél az anyaggal nem szabad takarékoskodni, hanem lehetőleg minden helyet pontosan dezinficiálni kell, ugyancsak az usztatót is. Az ólaktól minden szemét és hulladék kitakarítandó, mert ezek igen jó rejtők helyeik a baktériumoknak.

Az etető és itató vályuk naponta alaposan ki tisztítandók.

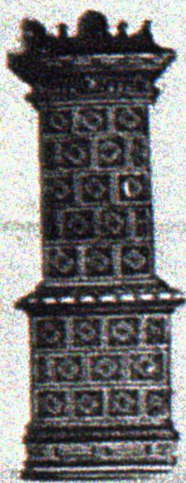
A sertésenyésztésben három, egymástól távolabb eső hely szükséges: Az első az egészséges sertések részére, a második a megbetegedettek, a harmadik pedig a javuló részére megfigyelő. Ha az állományban megbetegedés fordul elő, a beteg sertést rögtön a megfelelő osztályba kell áthelyezni.

A sertésvész baktériumai a sertés bélcsatornáját és tüdőjét támadják meg legelőször. Ugy lát szik azonban, hogy ezen szervek beteges állapotának kell jelen lennie, hogy a bejutó baktériumok kulturát fejleszthessenek, míg az egészséges bélcsatorna könnyebben legyőzi. A chlor is az egyszerűbb, könnyebben homló chlorgyűletek, ezekkel egyenlően a sósav a baktériumok tenyésztésére igen hátrányos. Tehát nem csak az elegendő mennyiségű szerzi chlor, hanem felesleges mennyiségű szükséges, hogy a sertésemésztő rendszerben jelen legyen.

Ezen módszerek szigorú betartása mellett s az egészséges sertések egyáltalán kikerülnek a sertésvész, a betegség első stádiumában levők 95 százaléka, az idült betegek 60 százaléka gyógyul.

Egyik állami birtokon a sertésvészban elhullott sertésekből egyenesen vett nedvekkel oltják be az egészséges sertéseket. Minden bakteriológiai alapismeret nélkül ilyenhez hozzáfogni, mégis vakmerőség. Ezen tudomány elemeivel sincsenek tisztába, mert a vést oltják be az állatokba. Ha már kísérleteznek a serummal, legalább sterilizálnák is.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HORVÁTH DÁNÓ.
FŐMUNKATÁRS: DR. KONNACZKY ARNOLD.

CSEBÉP KÁLYHA!

— Ajánlom dúsan felszerelt raktáromon a legjobb minőségű, elegáns kivitelű és —
saját készítményű kályháimat.

Kályháim a legjobb tűzálló anyagból készülnek és a legjobb zománczsal láttatnak el.
 Különösen ajánlom felülről töltő, szabályozható, szénfűtésre berendezett kályháimat, melyeket fehér, zöld, barna és szürke színekben készítek.

Takaréktűzhely burkolatok fehér, szürke és kék színekben a legolcsóbb áron kaphatók.
 Avult kályhák felállítása és javítása gyakorlott munkás által olcsó áron eszközöltetik.

Kiváló tisztelettel

B. Gyarmaton, Régi posta-utca 26. szám.

140 9—12

PENCs FERENCZ, kályhámester.

218 2—10

Olcsó sorsjegy vásárlás.

A bankgyesületi váltóüzlet részvény-társaság sorsjegy elárúító osztályának képviselőjévé városunkban és a vidékre

TOKAY LAJOS úr

a b. gyarmati takaré- és hitelintézet részvény-társulat főkönyvelője és a b. gyarmati könyvnyomda részvény-társaság ügyvezető igazgatója nevezetett ki.

Minden megrendelés tehát Tokay Lajos úrnál eszközölendő.

Az eszékészertí legcélszerűbb vásárlások a következők:

1. belépés a C, D, F és G csoport sorsjegytársaságukba (havi részletfizetés);
2. 3 darabos csoport osztr. vöröskereszt egyleti sorsjegyekből 2 frt 60 kros havi részletekben;
3. 3%-os nagy jelz. hitelbank nyeresémi kölcsönkötvény 3 frtos havi részletekben;
4. két darabos csoport 100 frankos szerb. kir. sorsjegyekből 3 frt 50 kros havi részletekben (1 darab 1 frt 75 kros havi részletért);
5. 5 darabos csoport olasz vöröskereszt egyleti sorsjegyekből 2 frt 75 kros havi részletekben;
6. Bécs városi sorsjegy 6 frt 75 kros havi részletekben;
7. 3 drb. csoport olasz vöröskereszt egyleti sorsjegyekből 1 frt 70 kros havi részletfizetéssel;
8. 1864-ik évi osztrák állam-sorsjegy 4 frt 50 kros havi részletekben;
9. 12 darabos csoport magyarországi jószív sorsjegyekből 1 frt 80 kros havi részletfizetésre, 6 darab 90 kros havi részletekben;
10. 1870. évi m. kir. nyeresémsorsjegy 3 frt 50 kros havi részletfizetésre;
11. 5 darabos csoport magyar vöröskereszt egyleti sorsjegyekből 2 frt 50 kros részletfizetésre és 3 drb 1 frt 65 kros részletekre;
12. 4%-os magyar jelzalog hitelbank nyeresémi kölcsönkötvény 6 frtos havi részletfizetésre;
13. 4%-os Tiszavölgyi sorsjegy 6 frt 25 kros részletfizetésre;
14. 5 darabos csoport Basilika sorsjegyekből 2 forintos havi részletfizetésre, 3 drb 1 frt 20 kros részletfizetésre;
15. 3%-os osztr. földhitel jelzalog sorsjegy havi részletfizetés 3 frt.

Különös figyelmet érdemelnek a nyeresémsorsjegyek. Nagyobb sorsjegyek játék-joga megvehető 30 hónapon át fizetendő havi 1 forintos részletekért.

Budapest, V., Fürdő-utca 1. szám.

**Bankgyesületi váltóüzlet
részvény-társaság.**

Kertészt keresek

azonnali avagy deczemberi esetleg január 1-ére való belépéssel. Ajánlközök bizonyítványakkal jelentkezzenek alulirotnál — Kis-Csalomán.

216 2—3

KONDOR EMIL.

Megnyitás!

Budapesten Budapest

ujjonnan, a haladó korszaknak minden tekintetben megfelelőleg a legkényelmesebb és fényes berendezéssel ellátott

221. 1—2

DRECHSLER BÉLA

udvari kávéháza

IV. Kossuth Lajos-utca 18. szám.

Felül nem mulható látványosság!

ELSŐ RANGU SZÁLLODA

a főváros középpontján

„VADÁSZKÜRT SZÁLLODA”

BUDAPESTEN.

Ujonnan berendezve: Lift, villamos világítás, fürdők, távbeszélő, mér-sékelt árak u. m.: szép nagy utcai szobák:

I. emeleten 4 frt 50 kr.

II. „ 3 „ 50 „

III. „ 2 „ 50 „

Udvari szobák 1.50—2.50-ig.

Huzamosabb tartózkodásnál 20% engedmény.

Lakosutakhoz illő tartózkodásra egyenlő szerinti.

Magyar- és francia konyha. — Saját termésű borok.

KAMMER ERNŐ, tulajdonos.

204 3—6

5800—1896. P. szám.

Hirdetmény.

Alulirott kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a nógrádvármegyei helyiérdekl. vasut részvény-társaság által B. Gyarmat határában kisajátított területekből az alább felsorolt területek kártalanítási tekintetében az eljárás megkezdésére határnapul 1896. évi deczember 7. napjának délelőtti 9 órája B. Gyarmat község tanácstermében kitűzetett, ahhoz az érdekeltek azzal idéztetnek, hogy elmaradásuk a kártalanítás tárgyában hozandó érdemleges határozat hozatalát gátolni nem fogja és hogy a tárgyalás vezetésére Köröm László kir. törvényszéki bíró van kiküldve.

A kártalanítási eljárás következő területekre nézve van folyamatba téve:

1. A gróf Zichy család divinyi koridősbbségi uradalmának tkvi tulajdonát képező a b. gyarmati 197. sz. tjkben 782. hrsz. alatti 8 hold 77 □ ölből 21 □ öltre;

2. Schlesinger Károly és neje tkvi tulajdonát képező a b. gyarmati 586. sz. tjkben 1835 hrsz. a 8 h. 994 □ ölből 231 □ öltre; az 1530 hrsz. a. 3. b. 1570 □ ölből 106 □ öltre; az 1632 hrsz. a. 2 hold 935 □ ölből 101 □ öltre; az 1730. hrsz. a 2 h. 1167 □ ölből 518 □ öltre;

5892—1896. P. sz.

220 1—5

Hirdetmény.

Alulirott kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Trázs község határában kk. Plattthy Andor és Miklós és Plattthy Ilona férj. Prónay Károlyné telek-könyvi tulajdonát képező a trázi 132 sz. tjkben 1327 helyrajzi számú 4 hold 1137 □-ól területből és a 131 számú tjkben 1326 hrszám 9 hold 675 □-ól területből a nógrádvármegyei helyi érdekű vasut részvény-társaság által saját céljaira kisajátított 119 □-ól és 238 □-ól terület kártalanítása iránti eljárás megkezdésére 1896. évi deczember 5. napjának d. e. 9 órája tűzetett ki Trázs község házához, melyhez az érdekeltek azzal idéztetnek, hogy elmaradásuk a kártalanítás felett hozandó érdemleges határozat hozatalát gátolni nem fogja és hogy a tárgyalás vezetésére Köröm László kir. törvényszéki bíró van kiküldve.

B. Gyarmat a kir. törvényszék, 1896. október 28-án tartott üléséből.
 Antony Béla, főjegyző. 219 1—3 Kray, kir. tszéki elnök.

3. Schlesinger Károly és Ungár Mária tkvi tulajdonát képező a b. gyarmati 1120. sz. tjkben 1836. hrsz. alatti 4 hold 496 □ ölből 94 □ öltre; 1531. hrsz. a. 1 hold 1584 □ ölből 36 □ öltre; az 1633. hrsz. a 1 h. 467 □ ölből 51 □ öltre; az 1731 hrsz. a. 1 h. 583 □ ölből 261 □ öltre;

4. Özv. Draskóczy Gusztávné, kk. Draskóczy Melánia és Pálma tkvi tulajdonát képező a b. gyarmati 857. sz. tjkben 1828 hrsz. a. 2 h. 232 □ ölből 72 □ öltre; az 1738 hrsz. a. 1082 □ ölből 133 □ öltre; az 1625 hrsz. a. 1028 □ ölből 17 □ öltre; a 2001 hrsz. a. 10 h. 555 □ ölből 174 □ öltre;

5. A b. gyarmati Népbank tkvi tulajdonát képező a b. gyarmati 1212 sz. tjkben 1833 hrsz. a. 4 h. 525 □ ölből 68 □ öltre; az 1533 hrsz. a. 2 h. 12 □ ölből 48 □ öltre; az 1630 hrsz. a. 1 h. 487 □ ölből 44 □ öltre; az 1733 hrsz. a. 1 b. 558 □ ölből 252 □ öltre;

6. Özv. Varsányi Istvánné, Varsányi Adél, kk. Varsányi Vilmos, Erzsébet és Margit tkvi tulajdonát képező a b. gyarmati 996 sz. tjkben 1626 hrsz. a. 1028 □ ölből 17 □ öltre; az 1737 hrsz. a. 1082 □ ölből 133 □ öltre;

7. A róm. kath. kántortartató tkvi tulajdonát képező a b. gyarmati 691. sz. tjkben 2018 hrsz. a. 7 hold 179 □ ölből 855 □ öltre.

B. Gyarmat a kir. törvényszéknek, 1896. október 20-án tartott üléséből.

Antony Béla, főjegyző.

Kray, kir. tszéki elnök.